

Zprávy z farnosti

09/2004

Opět začíná škola. Ale my víme, že celý život je školou. I tento příběh nás může poučit.

Jeden bohatý člověk si stěžoval u svého přítele: „Lidé mne nemají rádi; říkají, že jsem lakomý a hrabivý. Přitom jsem ve své závěti zařídil, že můj celý majetek bude jednou patřit dobročinné organizaci.“ Příklad mu vyprávěl příběh o krávě a praseti. Prase přišlo ke krávě a nařikalo: „Lidé mluví vždy jen o tvé laskavosti. Připouštím: Dáváš mléko! Ode mne však mají mnohem více: šunku, slaninu, štětiny. A dokonce moje nožky zkonzumují. A přece mne nemá nikdo rád. Pro všechny jsem jen prase. Proč?“ - Kráva chvíli uvažovala a pak řekla: „Snad je to tak proto, že já dávám v době, kdy ještě žiji.“

Mohlo by se to i nás dotýkat? Co myslíte?

Zdraví P. František

Jste odpočatí?

Končí čas prázdnin, dovolených. Měli bychom být tedy odpočatí, plni elánu do dalšího života... Nevím, jak kdo. Za sebe raději mluvit tentokrát nebudu. Ale rád bych oslovil vás ostatní. Jste v pohodě? Pokud ano, mám návrh. Co trochu svého elánu věnovat i naší farnosti? Myslíte si, že to není potřeba, že nemáte co nabídnout, že o Vás nikdo nestojí, že to nemá cenu, že máte svých starostí dost, že máte přece rodinu, že jste mladí a nebudete přece ztrácet čas někde..., že jste moc staří, že byste něco třeba pokazili, že máte špatné zkušenosti, že nic takového ostatní nedělají,...

Mohl bych vás postupně vyvádět z jednoho omylu za druhým. Ale budu jen opět žadonit - např. o spolupracovníky pro tvorbu našich stránek a časopisu. Předpokládal jsem, když jsem začínal, že se najdou. Prakticky nenašli. A to místo elánu bere člověku i ty zbytky naděje. Lidé stárnou a pokud nemáme na světě dělat věci „přískoky“, ale kontinuálně, bylo by načas, aby se našli hodně brzo někteří, kterým osud naší farnosti není lhostejný a kteří pro to dokáží obětovat část svého času, dokáží se naučit třeba i něco, co by jinak nepotřebovali umět...

Možná nerozumíte, jste naladěni na jiné frekvenci...

R. S.

Výroční zpráva farní charity za rok 2003

Tuto zprávu jste si mohli přes prázdniny přečíst na stránkách našeho webu. Pro ty, kteří tuto možnost ještě nemáte a rádi se dozvíte, co celý minulý rok farní charita podnikala, můžete se začíst do dnešní první části výroční zprávy.

Ještě poznámka. Pokud budete hledat v textu zmiňované přílohy č. 1 a 2, tak ty mi nebyly předány a proto je nenaleznete ani na internetu, ani zde.

R. S.

Úvodní slovo ředitelky FCH

Vážení přátelé.

První, co mě napadne, když se zamyslím nad uplynulým rokem 2003, je díky všem, kteří se jakkoliv podílejí na činnosti Farní charity Děčín, ať již to jsou zaměstnanci, dobrovolníci nebo lidé a organizace, kteří FCH Děčín podporují finančně a umožňují jí tak plnit své poslání. Jsem ráda, že díky vám všem má FCH stále více klientů a může poskytovat stále kvalitnější služby.

Rok 2003 byl pro nás významný především tím, že se po dlouhé době podařilo získat vhodné prostory pro některá střediska. Občanská poradna získala vlastní prostory s čekárnou, prostornou kancelář a dvěma samostat-

nými konzultovnými a pro středisko pracující s bezdomovci se pro rok 2004 podařilo ve spolupráci s Křesťanským společenstvím najít dostupné prostory oddělené od provozu ostatních středisek, takže se nám teď již dýchá mnohem lépe.

Vedle standardního rámce poskytovaných služeb se snažíme zpracovat a zformulovat písemné standardy pro jednotlivá střediska (nejdál je v tomto směru Občanská poradna, která dokonce při kontrolách Asociace občanských poraden získala nejvyšší ocenění stupněm A a pokračovat v dalším vzdělávání pracovníků, abychom dokázali poskytovat služby opravdu kvalitně a odborně. Jsme rádi, že k tomu nacházíme ve městě podporu a doufáme, že nadcházející rok bude znamenat další krok vpřed. Ať je plný úspěchů, ale i radosti z dobré práce.

I. Základní údaje o Farní charitě Děčín

- F Typ právnické osoby - účelové zařízení církve
- F Zřizovatel - Diecézní charita Litoměřice
- F Statutární zástupce - Mgr. Martina Volfová - ředitelka
- F Adresa - Husovo nám. 99/13, 405 02 Děčín IV – Podmokly
- F Telefon - 412 530 188
- F Fax - 412 531 582
- F Datum registrace u MK ČR - 01. 07. 1994
- F Zaregistrována jako - Farní charita Děčín
- F e-mail - charita@space.cz
- F IČO - 467 97 467
- F Bankovní spojení - KB Děčín a. s., číslo účtu 34 431-431/0100

II. Poradní sbor, sponzoři a spolupracující a podporující organizace

a) Poradní sbor

Mgr. Petr Čapek, farář církve českobratrské evangelické; MUDr. Mahulena Čejková, členka bytové komise MÚ Děčín; Ing. Renata Grešíková, vedoucí odboru sociálních věcí a zdravotnictví, MÚ Děčín; P. František Jirásek, farář Římskokatolické farnosti Děčín IV – Podmokly; JUDr. Bohuslava Kolářová, soudkyně; MUDr. Pavel Kozlík, dětský psychiatr; PhDr. Petr Nádvorník, ředitel Úřadu práce v Děčíně; Ing. Jiří Šťastný.

b) sponzoři

Antonín Musil; pan Baláček; JUDr. Bohuslava Kolářová.

c) Spolupracující organizace

Charitní sdružení Děčín; Město Děčín; Úřad práce Děčín; Krajský úřad Ústí nad Labem; Asociace občanských poraden Praha; Farní charita Rumburk; Oblastní charita Teplice; Diecézní charita Litoměřice; Občanské

Děčín - Podmokly

sdužení Jurta; Sdružení Arnika; Mateřské centrum Bělásek; Církev česko-bratrská evangelická; ADRA Děčín; Církev bratrská; Bratrská jednota baptistů; Křesťanské společenství; Český červený kříž; Ústav sociální péče Domino; Město Benešov nad Ploučnicí.

d) Podporující organizace

Úřad práce Děčín; Město Děčín; Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR; Asociace občanských poraden (ACCESS); Diecézní charita Litoměřice; Město Benešov nad Ploučnicí; Nadace Rozvoje občanské společnosti; Ústecký kraj.

e) Dobrovolní spolupracovníci

Ing. Božena Čejková; Lukáš Herich; Věra Hladíková; Lucie Huzánová; Marie Janačková; Apolena Kühlová; David Lošťák; Jana Musilová; Karel Stein; Lenka Šobrová; Ludmila Švarcová.

III. Vznik a poslání FCH Děčín

FCH Děčín je nevládní neziskovou organizací, která vznikla v roce 1994 jako územní složka České katolické charity. Má právní subjektivitu, ve svých aktivitách vystupuje jako samostatná organizace. Její vznik a existence je reakcí na současnou společenskou situaci, kdy narůstá počet sociálních problémů. Přibývá lidí na okraji společnosti, lidí bez domova, lidí bezradných a dezorientovaných, lidí, kteří se ocitají v nouzi z mnoha různých důvodů.

Posláním FCH Děčín je služba bližnímu v nouzi bez ohledu na jeho příslušnost státní či k rase, pohlaví, národnosti, náboženství, politické straně či sociální skupině. Tato služba bližnímu vychází z křesťanských zásad.

IV. Zpráva o činnosti FCH Děčín v roce 2003

Střediska pomoci Farní charity Děčín v roce 2003

1) Občanská poradna Děčín

Občanská poradna (dále jen OP) vznikla v Děčíně v roce 1998 jako jedna ze sedmi pilotních občanských poraden v ČR. Jejím předchůdcem byla sociálně právní poradna, která začala fungovat při Farní charitě Děčín v roce 1997. Celý model občanského poradenství převzaly pilotní poradny z Velké Británie, při jeho zavádění přispěli radou a pomocí britští odborníci. Do dnešního dne vzniklo v ČR celkem 28 občanských poraden.

Posláním občanských poraden je poskytovat rady, informace a aktivní pomoc všem, kteří se na ně obrátí. Usilují o to, aby občané netrpěli neznaností svých práv a povinností, nebo dostupných služeb, nebo neschopností

vyjádřit své potřeby či hájit své oprávněné zájmy. Jsou místem bezplatné a diskrétní pomoci.

V roce 2003 měla OP Děčín 932 nových případů, konzultací proběhlo 1 127. Z toho nejvíce dotazů, tj. 451 se týkalo bydlení, dále byla hodně zastoupena problematika rodiny a mezilidských vztahů (218 dotazů), majetkoprávních vztahů a náhrady škody (228 dotazů). Další podrobnější údaje můžete nalézt v příloze č. 1.

Na jaře 2003 prošla poradna druhým kolem externí kontroly kvality služeb zorganizované Asociací občanských poraden v ČR a získala oficiálně certifikát kvality skupiny A (patří tedy k poradnám, které v Asociaci poskytují nejkvalitnější služby).

K milníkům rozvoje poradny patřilo získání nových prostor, město Děčín nám je pronajalo v červnu 2003. Poradně se tak podařilo po mnohaletém úsilí přestěhovat se - díky vstřícnosti vedení města - do nových prostor. Nachází se nyní v Palackého ulici č. 16, přístup do ní je bezbariérový a klienti mají k dispozici dvě konzultovny.

K 30. červnu ukončila poradna pilotní část úspěšného projektu „Pomozme si navzájem“. Projekt byl zaměřen na pomoc romské komunitě prostřednictvím občanského poradenství. V poradenském týmu pracuje díky projektu romská poradkyně (domníváme se, že bezproblémová spolupráce členů týmu přispívá svým dílem i ke zlepšování soužití mezi větší novou populací a Romy). Za ní začali docházet jak klienti s vlastními problémy, tak aktivisté pro informace, se kterými dále pracují ve své komunitě. Sama romská poradkyně poskytla v komunitě kolem 130 konzultací. Aktivity tohoto projektu přidruženého k činnosti Občanské poradny Děčín pokračovaly a rozšiřovaly se i po ukončení pilotní fáze projektu. Na podzim roku 2003 se uskutečnilo v poradně setkání zástupců romských organizací Ústeckého kraje, přítomní dostali informace o projektu a o možnostech využití tohoto know-how pro vlastní potřebu. Zhruba měsíc poté pro ně poradna uspořádala navíc školení o problematice bydlení.

Občanská poradna Děčín byla i v roce 2003 aktivním členem Asociace občanských poraden v ČR. Ředitelka poradny byla v tomto období zároveň místopředsedkyní Asociace a účastnila se práce na revizi jejích stanov. Dále vypracovala pro Asociaci modul pro další vzdělávání a výcvik občanských poradců a modul o využití managementu stížností k navýšení kvality poradenských služeb.

V roce 2003 OP Děčín pokračovala v doprovázení dalších začínajících poraden v kraji a pomáhala jim v přípravě na vstup do Asociace občanských poraden. Občanská poradna Rumburk se již členem Asociace stala, další dvě (Teplice, Varnsdorf) v přípravě pokračují.

K nejradostnějším výsledkům práce Občanské poradny Děčín v roce 2003 však patří bezesporu skutečnost, že klienti si záhy po jejím přestěhování našli do ní cestu a že návštěvnost poradny dále stoupá. To svědčí o tom, že se Občanská poradna Děčín stala organickou součástí místní komunity.

2) Asistenční služba pro rodiny s dětmi

Asistenční služba pro rodiny s dětmi začala v Ústeckém kraji působit v roce 1997 v rámci Farní charity Děčín. Její metodiku postupně převzala Farní charita Rumburk a Oblastní charita v Mostě a je využívána terénními pracovníky v romské komunitě. Vznikla jako podpůrná alternativa pro rodiny s dětmi, které se ocitly v obtížné situaci, kterou nedokážou samostatně řešit.

Asistenční služba pomáhá rodičům v problematických rodinách vytvářet či obnovovat standardní prostředí pro výchovu dětí. Klade si za cíl omezit další působení negativních vlivů v rodinách alespoň do té míry, aby děti nemusely být odebrány rodičům a svěřeny do náhradní rodinné, případně ústavní péče, což je řešení pro dítě vždy drastické a pro stát nákladné. Spolupráce s rodinou je realizována na základě dvoustranné smlouvy a společně sestavovaných plánů. Rodina má možnost smlouvu kdykoliv vypovědět. Po celou dobu spolupráce je kladen důraz na zvyšování kompetence samotné rodiny, aby byla do budoucna schopna samostatného fungování. Asistentky se snaží pomoci rodičům, zpravidla matce, k získání schopností a dovedností potřebných pro výkon rodičovské role, předávají jim např. znalosti a dovednosti nezbytné k sestavování rodinného rozpočtu, k dodržování žádoucích hygienických poměrů, ale i poznatky, zkušenosti a podněty potřebné k zajištění řádné výchovy dětí. V roce 2003 pracovala asistenční služba se 14 rodinami, což čítá 44 dětí a 27 dospělých.

Vzhledem k tomu, že se jedná o práci psychicky a emocionálně náročnou, věnovali jsme v roce 2003 značnou pozornost zajištění bezpečného zázemí pro asistentky, aby mohly zátěž ze své práce lépe zvládat. Za velký pokrok pokládáme zavedení pravidelné externí supervize, kterou vede Mgr. Zdena Bednářová ze sdružení Acorus Praha. Velkou pozornost jsme v loňském roce věnovali i zvyšování kvalifikace asistentek – podařilo se realizovat dva třídní semináře zaměřené na získávání informací i praktických dovedností přímo podle potřeb asistentek – oba školící programy vedla Mgr. Zdena Bednářová a Mgr. Lubomír Pelech – jejich hodnocení je v příloze č. 2. Pracujeme také na dotvoření metodických materiálů pro poskytování služby, aby byla v souladu se standardy kvality MPSV.

Od roku 2001 je asistenční služba FCH Děčín pověřena výkonem sociálně právní ochrany dětí. Od roku 2003 rozvíjíme spolupráci s Okresním

soudem v Děčíně, kde v některých případech zastáváme roli kolizního opatrovníka.

3) Pečovatelská služba pro starší a zdravotně hendikepované občany

Cílem pečovatelské služby je umožnit starším a zdravotně hendikepovaným lidem co nejsamostatnější život v prostředí, na které jsou zvyklí. Vedle pomoci se zabezpečováním chodu domácnosti a vyřizováním pochůzek je důraz kladen na vytváření prostoru pro vzájemnou komunikaci pečovatelek a klientů, aby se zmírnila sociální izolace klientů. Možné je s pečovatelkou sjednat i doprovod na vycházku. Služby jsou poskytované na základě písemné dohody a aktuální klientovy objednávky. Jedná se o jedinou službu FCH Děčín, která je zpoplatněná, i když díky podpoře Úřadu práce, který v loňském roce pečovatelkám hradil velkou část mzdových nákladů, se ceny držely na velmi nízké rovině. Navíc se jedná o ceny smluvní, takže v případě klientovy obtížné finanční situace lze poplatky dle potřeby snížit.

V roce 2003 pečovatelky docházely do 26 domácností a celkem uskutečnily 2 135 návštěv.

4) Pomoc bezdomovcům a občanům tzv. společensky nepřizpůsobeným

I když bez vhodných prostor, působil i v loňském roce při Farní charitě asistent pro práci s bezdomovci. Snažil se jim zabezpečit alespoň to nejnutenější, co k životu potřebují, to znamená něco málo jídla, převážně polévky, slušné oblečení a v největších mrazech i možnost trochu se ohřát. Je pravdou, že většina bezdomovců ani o žádnou další pomoc nestojí, snad jen občas chtějí vypomoci se zařízením dokladů, aby dosáhli na sociální dávky.

V loňském roce využilo služeb Farní charity kolem 100 lidí bez přístřeší, denně jich bývá 8 - 20. Stálejší skupinka čítá 25 osob, z toho jsou 4 ženy. Nejčastěji se jedná o muže mezi 30 a 40 lety. Vedle poskytování základní pomoci v prostorách Charity docházel asistent za těmi, kteří se kolem FCH pohybují již déle, i na místa, kde se zdržují. Často pro ně představuje poslední kontakt s „normálním“ světem – pro mnohé z nich je představa jakéhokoliv řádu požadovaného v azylovém domě nepředstavitelná.

Vzhledem k tomu, že se práce s nepřizpůsobivými osobami jen těžko slučovala s běžným fungováním fary i dalších středisek Farní charity, bylo třeba hledat jiné řešení. Od roku 2004 tak bude tato služba realizována ve spolupráci se Sborem Křesťanského společenství Děčín v jejich prostorách na Starém Městě, které poskytnou i lepší možnosti pro kontakt asistenta s klienty.

5) Charitní šatník

Provoz šatníku bylo třeba poměrně radikálně změnit. Přestala fungovat firma, která odvážela a zpracovávala nepoužitelné šatstvo a bohužel i přes

opakované žádosti stále často někteří lidé nosili šatstvo ve špatném stavu – špinavé, potřhané apod. Navíc prostory pro uskladnění jsou velmi omezené – ve sklepeš šatstvo rychle zatuchá a tak zbývají pouze dvě skříně. Bylo proto třeba příjem značně omezit a zefektivnit. V současné době se tedy šatstvo přijímá pouze v omezené míře, nejlépe po předchozí domluvě, a to tak, aby mohlo být okamžitě dále využito. Zájem je tedy především o oblečení a obuv pro děti a sezónní oblečení a obuv pro dospělé na každodenní nošení. Jsme velmi vděční těm, kteří s námi takto spolupracují a chápou, že opravdu nemůžeme přijmout veškeré nabízené šatstvo, protože jeho případný odvoz je pro nás příliš velkou zátěží.

(dokončení v příštím čísle zpravodaje)

Mgr. Martina Volfová - ředitelka farní charity Děčín

Okénko do knihovny

autor: Wilém Hünnermann
název: Otec vyhoštěných
z obsahu: P. Damián de Veuster, hrdina křesťan. lásky

Touto cestou se teď dral misionář.

Konečně se ocitá na okraji pekla. V chuchvalcích dýmu, docela blízko sebe poznává nešťastného otce, jak se chystá vhodit vlastní dítě do žhavého moře.

„Co to děláš, Johe?“ křičí misionář. Několika skoky stojí u něho a rve mu dítě z náruče.

„Pélé chce obět, mé dítě, to pokřtěné dítě,“ říká Černý žralok. Z Kanačkových očí svítí hrůza, úzkost a trýzeň. „Jinak nás oheň všechny pohltí, všechny! Všechny moje děti! Lépe obětovat jedno dítě, než všechny ztratit. Tak to říká Černý žralok“.

Dole u jejich nohou hučí hořící moře. Ohnivá kaše vystupuje až k okraji kotle a olizuje jej. Žhavé vlny se pění, kypí, vřou ve strašném chřtánu Halemaumau. Co chvíli syčivě tryskají vzhůru plápolající prameny. Nad tečutým ohněm tančí bílé, žhavé koule.

Damián uchopil hnědého muže pevně za paži a pravil: Pojď, příteli, půjdeme domů!“

„A co Pélé, Pélé?“ naříkavě koktá Kanak.

„Pélé nikdy nežila. Také tento oheň stvořil Otec na nebesích.“

Kanak se nechává odvést jako dítě. Ohlíží se sice, nesačají-li po něm ohnivé ruce bohyně. Avšak peklo zůstává ve svých poutech a hora jen tiše duní.

Cestou domů vedou oba koně opatrně za uzdy přes rozbrázděnou půdu. Teprve, když je cesta bezpečná, vsednou do sedel. Páter tiší žízeň malého děvčátka mlékem kokosového ořechu. Kanak zná ještě něco jiného. Rozžvýká cukrovou třtinu, vyplivne ji do dlaně a tuto kaši nalévá dítěti do úst, jež spokojeně přijímá sladký pokrm. Když z duše prchla úzkost, věnuje Kanak dítěti všemožnou péči, lásku a něhu.

„Pélé je mrtva!“ šeptá si pro sebe a usmívá se. Nechápe, že ohnivá bohyně nikdy ani nežila. „Pélé je mrtva, a Bůh mi vrátil dítě. Bůh a Maria.“

Po dvou dnech dojeli oba jezdci do misijní stanice. Matka jim běží s křikem vstříc. Ostrované vybíhají ze všech chat.

M. Jirásková

&

Knihovna se přestěhovala do učebny v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Krom domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun).

&

Farní rada

Plánované setkání FR je na 12. září 2004 od 18:45 (po večerní mši svaté). Do té doby opět čekají na vaše podněty a připomínky členové farní rady! Pište, volejte, mluvte, nabízejte svou pomoc, ...

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Jiří Málek	Místopředseda
Jaroslava Škodová	Zapisovatelka
Milada Altnerová	Člen
Lukáš Herich	Člen
Jindřich Macoun	Člen
Rudolf Sticha	Člen

- Černoch v Africe najde zrcadlo. Nikdy nic takového neviděl a tak myslí, že je to obraz. Podívá se: „Jej, vždyť je to můj otec!“ Obraz chce schovat, ale překvapí jej manželka: „Co to schováváš?“ „Ale našel jsem nějaký obraz.“ „To bude zas nějaká cizí ženská, ukaž!“ Uleví si: „Fuj, škaredá, na tu nežárlím.“
- „Mami, tatínek říkal, že se u nich v práci bude platit podle zásluh.“ „Však si už taky hledá jiné zaměstnání.“

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2004	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	7 071 Kč	1 248 Kč	0 Kč	
Únor	10 456 Kč	2 481 Kč	4 000 Kč	Svatopetrský halář
			3 100 Kč	Na církevní školství
Březen	6 630 Kč	1 318 Kč	2 000 Kč	Na uprchlíky
Duben	6 212 Kč	2 474 Kč	2 000 Kč	Na záchranu kostelů v naší diecézi
			1 000 Kč	Na Svatou Zemi
Květen	7 781 Kč	1 578 Kč	2 000 Kč	Na bohoslovce
Červen	6 272 Kč	1 915 Kč	0 Kč	
Červenec	6 837 Kč	1 446 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	10 071 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	61 330 Kč	12 460 Kč	14 100 Kč	

R. S.

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2004		5. září
3. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	7. listopadu	5. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:37	Dolní Žleb	14:55	16:23	17:17
Čertova Voda	13:18	14:47	Čertova Voda	15:00	16:28	17:22
Dolní Žleb	13:23	14:52	Děčín hlavní nádr.	15:10	16:38	17:32

- Do přeplněného autobusu vstoupí starší paní. Všichni chlapi sedí. „To zde není ani jeden gentleman?“ „Ale co, gentlemanů je dost, ale místo žádné.“

Credo

... TRPĚL POD PONTSKÝM PILÁTEM, BYL UKŘIŽOVÁN, UMŘEL A BYL POHRĚBEN. SESTOUPIL DO PEKEL, TŘETÍHO DNE VSTAL Z MRTVÝCH ...

(12. pokračování)

Snad nejdříve jednoduché vysvětlení některých pojmů. Ježíš „trpěl...“. Někdy se lidé ptají, jak mohl Ježíš trpět jako Bůh. My myslíme v řeckém světovém názoru. Proto je pro nás obtížná představa trpícího Boha. Pro Řeky byl Bůh někdo naprosto dokonalý, neměnný, necitlivý. Hebrejské chápání bylo širší. Proto bychom neměli toto vše chápat pouze filozoficky, ale ve světle Starého zákona. „Trpěl pod Pontským Pilátem.“ To je údaj, který má celou událost Ježíšova utrpení lokalizovat do přesného místa. On netrpěl jakkoliv jako nějaký mystický zástupce lidského utrpení, ale plnokrevný člověk, který žil část svého života za panování římského prokurátora, Piláta z Pontu, který v letech 26 - 36 vykonával svůj úřad v Judeji.

Jestliže se říká, že Ježíš trpěl, pak je nutné nemyslet jenom na ukřižování, protože to utrpení bylo mnohem delší. Vzpomeňte si na všechny možné nebo nemožné rozhovory s farizeji, se zákoníky, ale také s Ježíšovými učedníky. On mu vlastně nikdo nerozuměl a když, tak jenom chvíličku v něčem - pak zase bota jako hrom. I ti nejbližší ... zeptají se, kdy se obnoví království izraelské, nebo po ohlášení utrpení přijdou, chtějí sedět jeden po pravici a druhý po levici v jeho království. Nebo ty nekonečné zlomyslnosti znalců Písma, kteří je znali báječně a přitom se všemi silami vzpírali Ježíšovi uvěřit. Neporozumění i od vlastní rodiny, protože ani ti nejbližší Ježíšovi pořádně nerozuměli.

Rozhodně všechno muselo působit jistě víc, než dlouhé cesty pěšky, fyzicky namáhavé působení, když chodil a kázal. Právě tohle neporozumění. Když si uvědomíte, že Ježíš byl skutečně plný Boha, plný vůle přiblížit Boha lidem a ti okolo něj byli jako zabeďnění, to opravdu musí působit velké utrpení a jestliže tohle utrpení prožíváte ve své rodině, že vám tolik jde o Boží věc a někdo, koho máte opravdu rádi je vedle vás jako tupec, tady člověk opravdu následuje Pána. Uvědomte si, že ani on s těmi lidmi nehnul, s těmi, kteří byli nějakým způsobem vzepření, „zašprajcování“, protože k víře nelze nikoho nutit. A k pochopení Ježíše, to už vůbec ne. A tak tohle je utrpení, jemuž se člověk nemůže vyhnout a tak, jak se dělo našemu Pánu, může se stát i nám a člověk by se tomu neměl přlíš podívat.

Další slova o utrpení mluví jasně o tom, oč šlo v jeho závěru: „ukřižován, umřel, pohřben jest“. To slovo „ukřižován“ v sobě skrývá velice mnoho. Jednak velkou fyzickou bolest a obrovskou ukrutnost, byl to skutečně

v té době nejdrastičtější způsob, jak zbavit někoho života, který byl znám. Ten, který umíral, kromě těch bolestí, protože visel (na kříži) za probodené ruce, o nohy se opřít nemohl, ten člověk pravděpodobně umíral zadušením, protože od této polohy vznikaly v těle křeče dýchacích svalů. Já to dál nebudu rozebírat, ale je to věc velice drastická. A dál se k té bolesti fyzické nejspíš přidalo obrovské utrpení vnitřní. Ježíš na kříži říká: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil.“ To je začátek Žalmu 21 (22), který se Ježíš mohl modlit celý, a nebo (a to se nevylučuje s prvním) se také skutečně Ježíš mohl cítit Bohem opuštěn. Chtěl být lidem podobný i v tomto - v opuštěnosti od Boha. Mohl prožít naprosté dno lidského utrpení. Je rozdíl mezi pocitem opuštěnosti a opuštěností skutečnou, reálnou.

Jestliže je řečeno, že Ježíš „umřel“, pak to znamená, že jeho pozemská cesta byla uzavřena, právě tak, jak to vnímáme u smrti jakéhokoliv člověka: došel až úplně na konec, na úplný zmar lidských možností do stavu nenávratného, protože v okamžiku smrti se nelze navrátit a ani Ježíš se nenavrátil.

„...a pohřben jest...“ Všechno došlo až k těm naprostým lidským koncům, tak, jak končí každý lidský život, zde za drastických okolností. Ježíš tedy umřel skutečně, měl plnou účast na osudu zemřelých. Musíme si však znovu a znovu připomínat, že smrt, vzkříšení, nanebevstoupení a seslání Ducha Svatého patří nevyhnutelně k sobě.

Pak je tam výrok „sestoupil do pekel“, slovo, které dělá dost velké potíže. Dá se to překládat sestoupil do šeolu, říše mrtvých; a význam je dost široký. To nejstručnější znamená: skutečně zemřel. Protože podle představy židovstva to znamenalo sestoupit do říše stínů. A další rozšíření tohoto významu: Ježíš, který prožil úděl trpícího spravedlivého, se setkal se vším negativním, s čím bylo možno se setkat. A to si Židé právě zhmotňovali do tohoto podsvětí. Nejdůležitější pro nás lidi je ale to, že Ježíšovo osvobození je univerzální - Ježíš vysvobozuje ze šeolu, tedy z říše smrti ty, kdo už zemřeli před ním a mají dojít k Bohu, mají tedy dosáhnout spásy.

Vyskytují se i bludné názory, že Ježíš sestoupením do pekel otevřel nebe i zavrženým. Takovéto domněnky, že totiž při druhém příchodu Ježíše budou všichni „nahnáni“ do nebe, nejsou založeny ani na Písmu, ani na tradici. Neshodovalo by se to s lidskou svobodou, protože někteří by byli v nebi nuceně. Akt zavržení je spíše výslednicí lidské vůle než Božího odmítnutí.

A celá ta pasáž končí: „třetího dne vstal z mrtvých“. Já tady chci jenom připomenout, že o Ježíšově utrpení se dá mluvit jen v souvislosti se vzkříšením, že tyto věci patří neoddělitelně k sobě. To je moc důležité. A to je také slabina Křížové cesty, protože ta končí pohřbením a o vzkříšení tam už není nic. Křížová cesta názorně a pedagogicky rozčleňuje utrpení Ježíše Krista od odsouzení po smrt. Ale utrpení samo o sobě ještě nemusí nic

znamenat. Sebelepší křížová cesta bez hlavní myšlenky, že Ježíš trpěl pro nás, je zbytečná. Evangelia mluví především o poslední večeři a cestě do Getsemane a vlastnímu utrpení je věnováno pár řádků. Písmo se „nedojímá“ nad utrpením Ježíše, ale zaměřuje se na něco víc. Práce pro naši spásu byla vyvrcholena a dokončena nevratným bodem, kterým je smrt. Fakt Ježíšovy smrti je jedinečný, trvale platný a nepřekonatelný čímkoliv. Skutečnost Ježíšovy smrti má zásadní význam pro cokoliv, co v budoucnosti pokračuje. Smrt Ježíše má moc zahladit hříchy lidu, kdežto starozákonní oběti nemají sílu odpuštění zprostředkovat. Nahrazuje všechny starozákonní oběti a činí je zbytečnými. A skutečně po zboření Jeruzaléma roku 70 se už nic neobětuje. Proč? Od doby Davida bylo nařízeno, že oběti se mohou přinášet jenom v Jeruzalémském chrámu. V Babylonském zajetí Izraelité také neobětovali, ale vznikly synagogy - „scházírny“, ve kterých se muži scházeli ke čtení Tóry a modlitbě, ale ne k přinášení obětí. Tyto synagogy se pak rozrostly po celém světě. A přestože Izraelité měli v moci i Jeruzalémský pahorek, tak chrám nevznikl, protože k obnovení chrámu, podle Židů, je potřeba impuls od Hospodina - prorok. Ale ten nepřijde. Byla období v dějinách židovstva, kdy prorok nebyl. A byla to dlouhá období - proto dva tisíce let není pro ně tak moc. Posledním prorokem byl Jan Křtitel. Po pádu Jeruzaléma se sešli židovští představení a dohodli se na starozákonním kánonu. Zaměřili se víc na psané slovo než na životní praxi. Židovství se rozdělilo na ortodoxní a liberální křídlo. Ortodoxní Židé dodržují sabbat, dodržují předpisy o čistých a nečistých věcech, naproti tomu liberální směr víru moc vážně nebere.

Credo podle P. A. Opatrného (pokračování příště)

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- F Oáza modlitby** - Od pátku 24. do neděle 26. září 2004 se pořádá „Oáza modlitby“. Jedná se o víkendovou duchovní obnovu, kdy je možnost nejen se setkat s kamarády či poznat více či méně zajímavé lidičky, ale především se setkat s Bohem. Doporučeno pro věkovou kategorii: 16 - 35 let. Místo konání je fara Děčín 1, Křížová 25 za přítomnosti kněze P. Martina Davídka. Začátek v 19:00 nešporami, konec po obědě a úklidu. S sebou vezměte Bibli, breviář, růženec, sešit na poznámky, psací potře-

by, teplé oblečení, přezůvky, ... Více (i o jiných akcích) na našich webových stránkách.

F Inzerát - Zatím žádný.

Některé životní problémy

Rozhodl jsem se uvádět na pokračování některá místa v Písmu svatém, kde nalezneme odpovědi na otázky, které nás někdy trápí. Zkuste si to vyzkoušet, pokud se bude jednat právě o ten váš problém.

R.S.

- **Poddanost**
1. Pt 2, 13-17.
- **Čistota**
Ko 3, 8.
- **Zkoušky a pokušení**
1. K 10, 13.
- **Soužení**
J 16, 33.
- **Nepravé jistoty**
1. J 2, 15-17.

Mše svaté v okolí

Místo	Kdy		Poznámka
Arnoltice	Neděle	14:45	kaple na faře
Benešov nad Ploučnicí	Středa	17:30	kostel Narození Panny Marie
	Čtvrtek	8:30	
	Pátek	17:30	
	Sobota	8:30	
	Neděle	8:30	
Děčín I	Pondělí	18:00	kostel Povýšení sv. Kříže
	Úterý		jen v případě slavností, svátků
	Středa	18:00	kostel Povýšení sv. Kříže
	Čtvrtek	15:00	domov důchodců - Kamenická
	Pátek	18:00	kostel sv. Václava a Blažeje
	Sobota	8:00	kostel Povýšení sv. Kříže
	Neděle	8:00	kostel sv. Václava a Blažeje
	Neděle	10:00	kostel Povýšení sv. Kříže
Doubice	Sobota	17:00	kostel Nanebevzetí P. Marie
Hřensko	Sobota	14:00	kostel sv. Jana Nepomuckého
Libouchec	4. Ne v měsíci	16:00	kostel Tří Králů
Těchlovice	Sobota	16:00	kostel Stětí sv. Jana Křtitele
Tisá	1. Ne v měsíci	16:00	kostel sv. Anny
...	<i>Doplníme další?</i>		<i>Dejte vědět!</i>

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
.....	Marie Jirásková
.....	Andrea Krumpolcová
.....	Soňa Šenková

Do uzávěrky ZzF nebylo stanoveno, poznamenejte si data zatím podle aktuálních informací na nástěnkách a v hlášení.

R. S.

Slavnosti a svátky

LITURGIE

8.	9.	Svátek Narození Panny Marie
14.	9.	Svátek Povýšení svatého kříže
20.	9.	Svátek Výročí posvěcení litoměřické katedrály
21.	9.	Slavnost sv. Matouše, apoštola a evangelisty
28.	9.	Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa
29.	9.	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů

Významné dny

8.	9.	Mezinárodní den gramotnosti
16.	9.	Den církevních škol
21.	9.	Mezinárodní den míru
26.	9.	Mezinárodní den neslyšících

Výroční dny biskupů

7.	9.	Mons. Ender	narození (1937)
11.	9.	Mons. Ender	biskupské svěcení (1999) - 5. výročí
14.	9.	Mons. Škarvada	narození (1924) - 80. výročí
17.	9.	Mons. Liška	narození (1924) - 80. výročí
21.	9.	Mons. Malý	narození (1950)
22.	9.	Mons. Liška	kněžské svěcení (1951)
26.	9.	Mons. Duka	biskupské svěcení (1998)
28.	9.	Mons. Graubner	jmenován arcibiskupem (1992)
28.	9.	Mons. Malý	svátek

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli ráno na faře - společná snídaně
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každá 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každé úterý od 18:00 do 19:00 - vzdělávací kroužek
- ◆ ve středu od 17:00 na faře - farní dětský filmový klub
- ◆ každou středu od 18:30 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý 1. pátek na faře v Jílovém od 19:00 - setkání farníků
- ◆ každý pátek od 15:30 na faře - setkávání ministrantů
- ◆ každá 2. a 4. sobota, kostel Bynov - setkání u kytary
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)
- ◆ vyučování náboženství pro děti - .

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	06:45	
Úterý		17:00
Středa	06:45	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov *)

*) mše sv. 1., 3. a 5. So; bohoslužba slova 2. a 4. So.

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	17:00	Kostel Nejsvětější Trojice

☛ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 26. 09. 2004, před 1. nedělí v říjnu ☛

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)